Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Arbaʿah ha-ṭurim

Ṭur Ḥoshen ha-mishpaṭ - hu ha-ṭur ha-3. me-arbaʿah ha-ṭurim

Yaʿaḳov ben Asher
רשא וב בקעי

Ṿin, 5573 = 1813

מק

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-8729

Visual Library

קרקע בחזקת בעלה עומדת. שקרקע הידוע לראובן בעדים שיורשין שהיה בחזקתו אפי' יום אחד והוא עתה בחזקת שמעון ומהחזיק בו ואובל פירותיו וטוען שלקחו וראובן מערע. עליו לומר שהיא גזולה בידו נאמן (ה) וישבע ונוטל את שלו אא"כ החזיק בו שמעון בראוי ובטענה אז אין כו"ע אין אותה מידו אלא נשבע ועומד בשלו ואם אין עדי' לראובן שהיה שלו אז (ג) א"צ שמעון חזקה אלא נשבע ועומ' בשלו אע"פ שלא החזיק בו ב טען שמעון שיש לו שטר שמכר' לו וראובן כופר ואומ' ששטרו מזייף יתקיי' השטר בהותמיו ואפ' שמודה שכתבו אלא שאומ' שמ' אמנ' הוא יתקיים בהותמיו ואם לא יתקיים מוציאין השדה מידו דק"ל מוד' בשטר שכתבו צריך לקי מו ב טען שמעון שיש לו שטר שמכר' או נתנה לו ונם החזקתי בו ג' שנים אומרים לו קיים שטרך אם יכול לקיימו כיטב וצריך לחזר אחריו לקיימו ואם א"א לקיימו כגון שמתו העדים או הלכו למדינת הים ואין כאן שמכ' עדותן מועיל לו חזקתו אבל אם ישנן לעדים לא תועיל לו הזקתו וצריך שיביא העדים וכת' רבי' חננאל שאם טען אח"כ אבד השטר אינו (ד) נאמן וכ"כ רב האי שאם לא הביא השטר או שהביאו ונמצ' בטל נתבטל נמי החזקו(ה) ד"ה' החזק שישתמ"בו ויהנ' ממנו ג' שני' שלמי"מיו' ליו' כל דבר בפי הנאתו ותשמישו שכיון שהוחז' בו ג' שנים ולא מיח' בו שום אד' לא נזהר עוד בשטרו ונאכן לומר מכרתו או נתתו לי ואבדתי שטרי דן הבתים שהם לדירה צריך להביא עדים שדר בו ג' שנים ומשהביא עדים שדר בו ג' שנים הוי חזקה אע"פ שלא העידו בפירוש על דירת ימים ולילות א"צ לחקור עדותן אם מעידין גם על הלילות אלא מסתמ' מעידין גם על הלילות כל זמן שלא יטען המערער ואם יטען המערער אני יודע שלא דר בו בלילות אן צריך המחזיק להבי' עדים שיעידו בפירוש גם על הלילות ועל פי השכנים שיעידו בו שלא הרגישו בו שיוצא בלילות אלא כפי ניהוג העולם ראינוהו נכנס בו בערב ויוצא בבקר ואם יוסיף לטען לטען ראיתיו שיצ' ממנו בלילו' אחר ששנו השכנים לא הוי חזקה אא"כ יביא עדים שאמרו שכרנו ממנו הבית והדרנו בו ימים ולילות וכגון ששכירות הבית עדיין בידם דאמרינן נהן אותו למי שיזכה בו מן הדין ואף על פי שעדיין לא נהנה המחזיק מפירות זה הבית כיון שדרו בו מכחו היינו רנאי פירותיו ואפ' אם השאילו להם בחנם וכל שכן עתה שהשכר בידם ליתנו לו אם יזכה בו אבל אם כבר פרעו השכר למחזיק אין יכולים להעיד שנ'נעין ברבר שחפצים להחזיקו בבית שאם יצא מהחת ידו שריכין ליתן ה"שכר פעם אחרת למערער ואף על פי שהמחזיק צריך להחזירו להם מכל מקום

פעמים שאין לו ומ'הו אפי' נתנוהו

וסכריהו פסיניא דחלמודא דכל סיכא דליכא סהדי פסיס סקרקע סל סחונע נאמן לומר אלך פיתם ולקחתי' עמך מנו דמי בעי מע' לא סיח' אלך פעמו לומר אלך פיתם ולקחתי' ודבר פעמו סוא ע"פ רבי' נאמן ויטבע ויטול סוא מעם מנחבאר בסימן נ"ס דמע"נ דמין נמנעין נמ"נ דכתו' מין מחזיקים בנכסי קנן אפי' בעלמא אינו נאמן לטעון פיס עליו נעמוד פסרי מין כאן מנו: הובתב עוד פאלה לראובן סיס מחזיק בעקום נ"ס ופ"ל עם אתם יוסב בעקו' פסוא אני ספיב לראובן אניך מפכנו לי נמכס ומעמון מומר לסר"ע ויש לטעמון עד אבות ולראובן עידי חזקס ובחוך זס עת לראובן והזר מעמון אגל יורפין: השובה סדין עם יורפי לראובן פסרי אביסס סיס נאמן עמוס מנו כיון פיס לו עידי חזקס. ופ"ס וכלא סמב לא סיס נאמן אלא בטבוע. כיון אמינו טוען כלום בגוף סעקום אלא סעכס סו' תונע וסוא עיקר תביעתו וכן הסכימו הגאונ' אפאילו חבע על עסכון מעלמין פביהו מינו מוכל אלא בטבוע וק"ל דאין אדם מוריס בטבוע לבניו ו דנו אלא אמרו אמינו דעסקבדא מחמילו סע"ח אין מוליאין מיד יורפי המלוה להחזיקן ליורפי אלוס ולא על פי מכיר אע"ח לנוס סוא לנוס על פי נלוהותו סיוא סבוחן אכר אסיפר וכאן כיון אמרו אינו מחזיקו אל לאובן ויורפיו אין מוליאין מידם. ומ"ח כיון אעכ"ם יחזור נוף אקרקע יג לטעמון נאמן כאילו דעוחזק דמי ומעמון אסוא חובע מעמון סוא יביא ראיס ויטול וכמו אמרו בפרק המקבל בני יחומים אומרים אנו אבינו אבינו אילן אמנו' לא יחפור בני אילן אמנו' לעיר לא סיס דאמרי אתם לנמנגא ולמיקר קיבא אע"פ בנאמן אכי ואין אומ' לא נזהר אעכבת אל לא אבל כאן אינו רואס אינו אלא אבי אומ' אינו אלא מקניתיו ממך ונאמנו ומ"ס אם לא חבע מעמון בחיין אח לאובן ולאחר מטיתו תובענו בני מעמון אח לאובן ומ"כ עת לאובן אע"פ אבי' לאובן חייב ליתנו ליורש"ס אין אומרים בזה אין אדם מוריס בטבוע לבניו כמו אמרנו אמרו בני לאובן בני אבינו אבינו קודם מיחזור אעקום ע"פ בנאמן אבי לאובן לבני מעמון אבותיו אינו אלא אבי אומ' אינו אלא מקדנו אבא ובלא אינו לו אמו' זה מרוע אכ"ל: וכתב עוד אפאלה לאם אין לה בני אביה' מקום אח' בנ"ס אקנאה מרחל וחקל קנאה מיעקב ומעמון אמי' ליעים

רבים עתה לאם וסניתה בן קטן ליעים עמד לאובן אחי יעקב ומעמון אבינ' ומערער על מקום מחנת אסוליא אסר מתנה אנתנה לו אדם אמנו לה אבי אבינו: עוד אוליאין אסרי ערע. ערע. על המקום בסיותו תחת יד רחל זה יותר אכ' אבינ: עוד מערער אלינו בסיותו תחת יד לאם ז ומסיב דבר ברור אוא אלין אנבנע נחקר לאבינ עד מיחדר אסוא בעל דינו ח אבל אמנו אבינו אדם אבי אינו אודיעני עם אתם מוסס בתוכו אין מזקקין לו אלא אנחנע אינו ברר תביעתך אסיתם אל אבינ ועד אתחדר אינו מזקקין לאבינ דלאן בעל דברים דידי אח גם לאובן זה כל אלא בירר אסיס מקום אח' אין מזקקין לאבינ ואם יברר אסיתם אמנו יוסבת בו נם זה אינו בירור אבל אבינ' אסיתם בעתבעת בנס בחיי בעלם בחזקת אנעל אם עד אתבינ רמים אנאנו לא אבינ אבינים בדאיתם ע' חזקת ואפילו אבינ לאובן זה רמים אסוקום נאל לאמו אדם בירוסס אבינ אם אמנד יום אחד בחזקתו אל יעקב לו אל אמעון כנון אינבנס אם אבי יום ל' אתחו אל ל' עסס ואלא אינו אמנוכים אל אלאן אדם אמנס ואח"כ מכרוסו לרחל ועמד בידם עד אבלוס נ' אבינים אם אח"כ נתנתו אדם לאובן בו כלום אבינ אדם קדמס חזקה לאתנתה אבינ כמחאם אבל אם קדמס אמתנה לאבי אחזקה לא וכלאתה אמרו בר"ש חזקת אבינים אמתי בעינ אבלי ארע. וכו' עד אבל אכלס אינ אין לך מחאם גדולה מזו: ודעו אלא אחזיקו בעקום אינבנס יעקב ואמעון אור רחל לו בין כולם אבי חזקה קודם אעינה לאובן כיון אלקחתו רחל נאמר אין מחאתו אמנס אחר כך כלום אבינ אומר אולי קנאיסו יעקב ואמעון ארלאובן לו אמנ רחל קנאתו אמנו דאוענין ליקום אינ לאבי אמנו לקחתו לנקח ואפילו אינ אינ יעקב ורחל בבוא כל ג' וג' ואחר כך אחזיקה בו לאם יום אחד ואחר כך יבאו אינ אינ אינ

נתנוהו כבר למחזיק כ' ר' יונה שיכול הוא להחזיר ולתתנו (ו) להם ויאמר להם תנוהו למי שיזכה כדי שלא יהו העדים נוגעים בדבר ט וכ"ע שאם יטען המחזיק בב"ד קודם שיזכה המערער יעידו לו השוכרים כפניה שדרו בו ג' שני' ימים ולילות לפי שאם יבא שום אדם לערער שוב לא יהיו השוכרים כשרים כיון שפרעו לו השכר טענתו ולא הוו נוגעים בעדות כיון דלא הוי מערער קמן ואע"פ שאין מקבלי' עדות אלא בפני בע"ד כיון דהשת'כשרים ואם יעידו משיבא המערער יהיו נוגעים בעדות אפי' שלא בפניו וכת' ר"ח שאם אין השוכרים דרין בו עת' אלא שדרו בו ג' שני' ויצאו ממנו אם אין המערער יודע שדרו בו אלא על פיהם אפי' אם נתנו כבר השכר למחזיק אינן נוגעים בעדות כיון דאי בעו אמרי לא דרנו בו מעולם ג"כ נאמנין לומ' דרנו ופרענו למחזיק ואינו נ"ל דכיון שבא' להעיד למחזיק להחזיקו בבית וא"א להחזיקו בו אא"כ יעידו שדרו בו א"כ צריכי' להעיד שדרו בו ואין כאן מנו יא כתב הראב"ד ז"ל שאין עדות השוכרים מועיל אלא ששכרו בשטר דאית ליה קלא אבל בלא שט' לא כדאמרי' לקמן ג' לקוחו מצטרפין דלא מיקרי בעל העיטו והרשב"א חיל שאם שני שוכרי' דרו בו ג' שני' הוי חזק' אפי' ששכרו בלא שט' אבל אם ג' כיתי עדי' דרן בו כל בת שנה לא מהני בלא שט' אבל ה"ר יונה כ' אפי' השכירו לג' שוכרי' זה אח' זה לכולם בלא שטר מצטרפין דלא דמי ללקיחו דהת' אין שם המוכר נקרא על הקרקע ואם לא לקחו בשט' אין הרב' ידוע שלקחו זה מזה ויכו' המערע' לומ' לא השאתי למחו' לפי שלא היו דרי' בו אלא כדר' גזלני' כל א' שנה אבל שוכרי' ששם המשכי' נקרא על הבית' ידוע שמחמ' המשכיר ירדו לתוכו היה לו למחו' והכי מסתבר יב וכ' הרשב"א שאפי' לא דרו בו שני' השוכרי' ביחד אלא זה אב"ג וזה דה"ו ולא עור יג לא שהיו שש א' בכל שנה עלתה לו חזק' דס' לבר' יהוש' דעדותן מצטרפ' אפי' בעדו קרקע היה המערע' וכולל המחזי' בעיירו אע' פשלא טען כריא לי שלא הי' דר בו בימי' ובלילו' טעני' ליה דשמא מפני שאינו דר בעיר אינו יכול

למשוכן

ובולי' ס"ם אע"נ דס"ל לער זוטרא דאין טעין טענים טענו' אבל אמן לא טענינן ליה ובולי' ס"ם עודם סוף פלס הטעמרים רוכלים המחזיקים בעיירות ואין מחלין לעיר כי אם לזמן אחרון דאע"נ דלא טעין ליתי מחזי' סקדי דדר בס ג' פנים לעומו' יומם ולילה אבן טענינן ליה דדילמא עשום דלא קניא בתחל המחזי' זה בניתו וכי סוף אתי למתח סוף נפיק אמי מחזיק מן ביתו ולא ידע ליה זה שטעמרע לפיתחה בידו ולכ' נמקי יוסף אדי"נס ודבי' יונס וכרב"נר סוברים כרב"נס והתוספו' כתבו אדי"ת נורס אע' מר זוטרא ואי טעין ואמ' ליתי אדי אסרי לאסהדותי דדר בים תלתא אבן מעמחים טענ' ואינו נור' תלת אבן ביממ' ובלילה וכן אינו נורס ומודס מר זוטר' אלא ומוד' רבא וס"ם דאמיי ורבא ס"ל דאין לריך לאסי' דאים על הימים ומל הלילות ורבא לא אמר ביממא ובלילה אלא לאסוקמ' מסכדתו ולא לאמלוני אמיי אתי' וקאמר מר זוטרא אם אמר אמיתו אתם פדרתי ג' פנים בחזק' ימים ולילות אע"פ אלא דאיתם עמם כל הימים וכל הלילות אלא אמחזקת כן מחזיקי' אותו אכל אעם אסיו נכנסים אעמים בין' ואמעמים בלילה אין רואים אותו בבית טענתי' טענה וס"ל לעיע' עדותן עדו' אלא אגב דנקט בריאם דמילתים אי אמין אמ' אמי טענתים אעמה ומוד' רבא וס"ם מר זוטרא ומאיי אלא נקט רבא עפום דאיתו אמיר בעדות דלומים אם"ם עודם אם אין אעדים רוכלים המחזיקים בעיירות דאע"נ דלא טען ואמר אעדים בדרתי ג' פנים בחזק' ימים ולילות אם"ם

חשן המשפט הלכות חזקת קרקעות קס

לטעון טענ׳ בריא יג׳ וצרי׳ המחזיק להביא עדים גם על דיר׳ הלילו׳ זו שיט׳ רש׳בם וכ׳כ ה׳ר יונה ור׳ת כתב שא׳צ שיעידו העדים בבירו׳ על דירת יום ולילה דהא מילתא דלא איפשר הוא אטו בכפא תלא ליה דלא נייחי פורתא ביממא ולא יצאו לפעמי׳ כן העיר יום או יומים יד׳ אלא די׳ בערות מקצת ימים ומקצת לילות שיעידו השכנים אנו יודעים שדר בו׳ שנ׳ כמנה שרגילים השכנים לידע אע׳פ שלפעמים יצאו השכנים לעסקיהם מהעיר ולא ידעו אם נשאר בבית בעוד שלא היו בעיר אלא מעידים שכשיצאו מן העיר הניחוהו בבית וכשבאו מצאוהו דר בו הוי חזק ואם יאמר המחזיק יי לעדי׳ סתם העידו שדרת׳ בו שלש׳ שני׳ בחזקת ימים ולילות אף ע׳פ שאינם יודעים שדר בו כל הימים וכל הלילות אלא שראוהו דר בו מקצת הימים ומקצת הלילות טענתן טענה ומספיק עדותן אם יעידו כדברו ואפילו שיטען המערער בריא לי שלא דר בו בלילות ואם היו העדים רוכלים המחזירים בעיירות אפי׳ לא טען המחזיק העידו סתם אנו טוענין לו כיון שמעידים הרוכלי׳ שיודעין שהבית היה בחזקתו ג׳ שנים סגי וכן היא מסקנת א׳א הר׳אש ו׳ל מן ור׳ח כת׳ הי׳ המחזיק או הדרי׳ בו מכרו רוכלין אף על פי שלא דרו בו ג׳ שנים רצופין אלא שהיה בחזקתן ג׳ שנים הוי חזקה אע׳פ שהיו מחזירים ימים רבי׳ ולא לני בבית ואם הוא סבור שלא תועיל לו חזקתו מפני שלא דרו בו הרוכלים ג׳שנים שלכולות ואינו טוען יש לו עדי׳ שהיה בחזקתו ג׳ שני׳ אנן טענינן לי שיבי׳ העדי׳ הרוכלי׳ שדרו בו מכרו והרמ׳בם כת׳ הפך הדבר שכת׳ היו המחזיק או העדים שדרו בו רוכלין טוענין אותו לכתחילה וכשיביא עדי׳ חזקה אומרי׳ לו הבא עדים שהיית מחזיק בו ביום ובלילה ע׳כ וא׳א הר׳אש ז׳ל הביא דברי ר׳ת וכת׳ ומדבריו למדנו שאם המחזי׳ יוצא מן הע׳ לעסקיו ושוהא מקצ׳ ימים וכשחוזר לעיר נכנס תמי׳ לאותו בית הוי חזק׳ שכן מנהגו א׳צ להשלים מה ששוהה חוץ לעיר אלא בחלת שני׳ אינשי וגם א׳צ להשלים מה ששוהה חוץ לעיר אלא בחלת שני׳ הויא חזקה ולא דמי להנית דלימא עבידן ובלילה לא עבידן ובעינן ו׳ שני׳ דהתם זמן הביטול ידוע וצריך להשלימו אבל הכא אין קבע לביטול דירתו פעמים רב ופעמים מעט ואם לא יזדמן לו עסק לא יצא הלכך א׳צ להשלים מן ומן נמי מקומו של ב׳ה אם מעיד׳ העדים שישב עליה ג׳ שנים בכל עת שנכנס לבית הכנסת ולא ישב במקום אחר זולת׳ אם שינה מקומו ברב׳ אבלו׳ שלו או של אחרי׳ אף אם היה טרוד בעסקיו ולא נכנס לפעמי׳ לב׳ה הוי חזקה שאין מנהג העולם שלפעמים אינם נכנסים לבית הכנסת מחמת טרדת עסקיהם יז׳ ואם טען המערער דרת׳ בבית הפנימי ועברת׳ דרך עליך ולפיכך לא הששת׳ למהות אם ידוע שהוא היה דר בבית הפנימי והיה לו דרך לעבור על זה וגם דרך לצאת מצד אחר אלא שאין ידוע אם עבר דרך עליו אם לאו טענתו טענה וצריך המחזיק לברר שלא עבר דרך עליו אבל אם אין ידוע שהיה דר בבית הפנימי אין שומעין לו דאם לא כן כל המערער יטען אני דרת׳ עמך בבית הפנימי וזה הדבר שאין יכולין לעמוד עליו יח׳ והחניות שאין דרך תשמישם אלא ביום הרי חזקתו בתשמיש הימים אף על פי שלא נשתמש בהן בלילות והרמ׳בם כתב דהוי חזקה בשלש שנים בימים

ואא

ביום וכתבו התוס׳ פי׳ ומועיל לסח חזקה בחזור סח המחזיק ו׳ פנים כתו בתקלת דעובדי בתני׳ ופינטרין לפטעינן דלא חיסוק לדעתין לעיבר כיון פסח סיו דרים בסח בני מדם פסיגם חטוגים סיו דרים בכן ביום ובלילה ולא מכנים לסו חזקה מעוזרת לחנוגים נמי לא מכנים לסו חזקה מעוזרת קמ׳ל וכ׳כ הר׳אש וסרע׳בם כתב פי׳ב עם׳ טוען בפחזק׳ ג׳ פנים ביום ובעמו דכיון דאין חסמיגן מלא ביום דירה דיום חסיגם כדירת יום ולילה וכתב ה׳ם מעדבדי׳ ן מינגם כרחם כדבדי הרע׳בם גם בלא מסמר׳ בתנו כן מגל הרע׳בד וסרע׳בם בסביגו לדבדי סתו׳ (ע) : יט הרחזיק בעקו׳ מבויי׳ וכו׳ מעל׳ סוף פרק חזקת סיס מעמיד בסמתו בחלר מו מעמיד תנו׳ וכיר׳ וריחים ומנדל חרנגולים וטוחן זבלו בחלר מיכם חזקה מגל מם עמם מחילם לבסמתו בגוסם ו׳ טחמים וכן לריחים וכן לכירים וכן לתנור הכנים חרנגולים לתוך הבית עמם מקום לזבלו מעוק ג׳ מו בגוסם ג׳ מרי זו חזקה ופרע׳בם דמלי חזקה בחזקת מגם פנים מכחינן סיו מעמיד בסמתו וכו׳ כל מקן דברים המבלטלין הם בקבול וכירים מבלטלין מם וכן ריחים בריחים דיחם

ומינן

לפי מקומם כיים מסוכ׳ מקיי׳ מעמ׳ יסיח מכרו ומכרמין מזם מחזי׳ מכרו׳ לידו מלילו לנמרי מן המסמח מכרם לנמיכם מעמוק מסום מתגיים מזם מעומם עמו לנמיכם מכורת מדין ומזור לן : ו׳ וכתב ר׳ת מסם מין מסומרי׳ דיים נם וכו׳ כך כתבו מם מתו׳ מר׳ח מעמרם דכי מסר מר זוטר׳ ומי טעין ומסר מסמחזיק מעוכם מר זוטר׳ מי טעין ומסר מסמחזיק לייתו תרי׳ כ׳מסדי ג׳ מני׳ ביו׳ ובגיל׳ וסבו לי מגרם ונמקו ומזלו לסו וכמסו דדיילי ביים מחריני׳ ניכסו טענתי׳ טענם ולא מסרינן בוגעני׳ בעדות׳ כן לגם דיירי׳ ני׳ מסמ׳ דמלי לסו׳ לסו סבו לי מגר ביים׳ מגם מיכסו מסרי׳ דיירי׳ ומיכסו מסרן מרגל׳ וכם מסם׳ מום מסמ׳ דמי׳ בבו׳ מסרי׳ לם דיירי׳ ביים יוד׳ כלל מסי׳ דר בבו׳ ביים : ואינו ל׳ל דכיון וכו׳ כ׳ל דלמו מוכי׳ מים מסרי׳ יכולי׳ לסחזיק לזם בגם מיעידו מדלו בו ובנון מיעידו מרמו מי מדר בו מכ׳ מעמחו׳ מזם ג׳ מנים (וכ׳כ מערבכי׳ ריש מזקת) : ועוד ל׳ל דמע׳ב דבמות׳ מעגם לם מיו מחזיקי׳ מוחן בני׳ מ׳ע׳ כיון דלעגין דגם מעגם מסם בינגי׳ בעבדו׳ מיכם ענו מסיעבי׳ וסבר׳ מרם׳בת׳ם ר׳ יונה עיין בג׳י : וכן מיו מסקנת מ׳ם מר׳מם ז׳ל מר׳מם בבסקיו כתב דברי מחולקי׳ ולם מכרי׳ גם לם כ׳ת דברי ר׳ה לבסו׳ דיגע׳ דמכי מכיר׳ ליים מלם לעד דבו׳ מרם׳ם כרבו׳ מגמל ולבד לם מחיקי דין מלוים כמו מכת׳ דבי׳ בסמו׳ מכת׳ מר׳מם ז׳ל ומדבריו למדנו וכו׳ מלם׳ מכי׳ ם׳ל ומעם מלמד מדבריו כתב ב׳י מחלוק ם׳ר יוב׳ מדקדק מעמי׳ דמע׳ רב סולם בחכוות׳ ומוכרי בחני׳ מעולין מע׳ם מגיגן רלומין דמי׳ מחזיק בנית ד׳ וס׳ מכים ודרכו לנלם מנוע מו מדם מן מני׳ עלגם לו מזקם מבל מין מות׳ מימי׳ עולין לו לעסק׳ מני׳ מזקם וכן מקומות מל ג׳ם כנון מסוס יוסב׳ מס כל מעם מסולן לבית מכנסת ומינו יוסב׳ במקום מחר מע׳ם מגיגו מולג׳ם ונכל יו׳כנון מעטרו׳ בעסקיו מס מחזיק מס בעקלת מימים ימי׳ מעסר מל מלם מנים מין מימים מלם הלך לג׳ם מסמר׳ לעסוק מני׳ מזקם מעמוחרי׳ ומחכוות׳ דמחזיק נרמס דעתו׳ כבוחות׳ מיתין ומעמוח מיכן עמיים לעסוק מים מלם בעת מילגרך מכתב מוס ז׳ל דכסמחז׳ מוס מסם לעסוק ג׳ מנים כדרך מנעלים מוי מזקם עכ׳ל (ז) : כתב מרמב׳ם נמיגן מחרמ׳ם מס מעגן ג׳ם מבת דמים מדרת מסם ג׳ מנים ביממע׳ ובלילים מין מקבלין מעגו מם׳כ מעגן בדים מלם דר בם בלילו׳ : וכתב עוד נמיגן מחקנ׳ג מעגן׳ לם׳ מ׳ם׳ ומלגם׳ מלם׳ מ׳ם׳ מ׳ם׳ מ׳

ולאין תקנים של קביעות ולאין בעל המלך מקפיד ולכך לא סויא חזקה עשה מחילה לבסעתו סרי זו חזקה כל עקום תוך שמחילות מעשה יכול לטענן לקוח סוף בידי : סכנים תרגנולים לתוך בית מדירו ג' פנים גם על זה עקביד לימים ולם לא מיחה בסקידי : ובגמ' מ"ם סיחמ ומ"ם ריבא לאמר רב נחמן שכא בחלר ספותפין עשקינן דלסעמדה כדי לא קבדי לאמלוכה דלסעמדה כדי קבדי אלא לאמר רב נחמן כב"ע ברחבה ולחמולי הבתים דבסעמדה כדי לא קבדי ולמנולא קבדי ומרבמ"ם מ"ם ריבא מסים' הא ולמי מקפידין בני אלר על מים ככרי ם ב"ם כאן בסמותין ומדלא מיחו ולמי סקנו לו מקום בחלר זה לסמעיד בסמותין ולמעלו לין לו חזקה שכא בחלר ספותפין עשקינן כלומר בני מים ככרי אבא לסמעיד בסמים בחלר אחרים אלין לו בה מוקפות לא אבא ריבא ולא אבא מיחא דסויא חזקה אלין בני אלר מיחין לבכרי לספותפים תקנים סלנו בחלר אלכולאם"כ בגמלו רבות מסן ולא לא מיחו בחוך אלא אבים סוי חזקה • ולכא בחלר ספותפין עשקינן אלאה מסמותין סמעיד בסמות עלמו ותכול ולאמלה אלו בחלר אלא אבים ולא מיחו בו ולסחם אלר לבכיסה ולילאים סוא ולא לסמעיד אם בסמותין ולמלין זמן מרובה ולילכן בסמעדה בסמותין נלידה אלא בכן לא סוי חזקה דבסמעדה כדי לא קבדי מולאי זה אל זה עד אילמרכו לאותו מקום וכמילו יקבילו ויקבלה זה מאלו דאין לו חזקה בפוקבן אמולים קבדי ומדאמקי ולא מיחו ולמי בדא חן עמו ולאיא חזקה • ב אבא בדחבה וכו' מחכי' בדחב' אלמולי אבים דאינו מקפיד כל כך אבל בחלר אלבי אבים לדיך מיאל מקום אבני לביאם ולילאם אלכך קבדי בסמעדה כדי עכ"ל ומובר דבינו לכיון דבריכון לדב נחמן לאמר דאותאים לא קבדי אלכולאם בחלר ולדר בי אבי מיעא לן דאמילו אותאים קבדי אלכולאם בחלר ומיבר עוד לכי אדר רב נחמן ואותאים בדחבה לא אדר בים אלא מעלי דאותאים בחלר ולא מעלי לאותאים בנותאים ומ"ק בדחבה בנותאים עשקינן ולאמלכולאם בסמעדה כדי לא קבדי ומעמה אבי אלא נשתמש בחלר אלא בחצר אינו אלא מחיצה אלא אם כן עשה מחיצה שאינו מקפיד על תשמיש בלא מחיצה ובחצר אינו דעלמא הוי חזקה אפי' בתשמיש בלא מחיצה דאתשמיש לחוד קפיד וכ"כ הר"מה וא"א הרא"ש ז"ל כתב בסברא ראשונה בא וכל זה מיירי בחזקת שלש שנים ובא בטענה כדפרישית אבל לא בא בטענה אלא נשתמש באחד מאלו בחצר שיתפו הבירו מעבב עליו כל זמן שירצה לא שנא עשה מחיצה לא שנא לא עשה כב וכתב הר"ר יוסף הלוי דמבואו שאינן מפולשין בחצר השותפין רמי ויבולין לעבב על העמדת בהמה שם :

קמא א חזקת המרחצאות והשובכים ובית הבדים ובורות שיחין ומערות ועבדים יביא ראיה שנשתמש בהן ולקח פירותיהם ג' שנים חזקת השדה בין שדה בית השלחין שעושה פירות תדיר בין שדה הבעל ושדה האילן שאינו עושה פירות תדיר כולן חזקתן ג' שנים מיום ליום שתהיה בידו ג' שנים שלמות ויאכל כל פירותיהם ב והרמ"בם כתב ששדה הלבן ושדה האילן אין צריך מיום ליום אלא ביום שאכל ג' תבואות ממין אחד הוי ג' שנים וכ"כ ר"ח והר"מה וא"א הרא"ש ז"ל כתב בסברא ראשונה וכ"כ הר"ר יונה ג ג' שנים של חזקת השדה צריך שיהיו רצופו ומיהו במקום שנוהגין לזרוע שנה ולהוביר ועבדים חזקתן ג' פנים מיום ליום בדם סנעל חזקת' אלא פנים ולילכם מיום ליום : ומי' רבמ"ם בית בסולחין מתוך בסמיולות בעשה בסמעין בתוכו בפסקין לוקה בסוף בעמנו מדיר עוסה פירות תדיר ולכך לסחזיק בם אלא מדיר עוסה פירות תדיר וכל דבר בעוסה פירות בנים בליעות מיום ליום : בדם סנעל בעסתפקת ביתי נפנים לילכם עוסה פירות אלא בעשה אחת בפנים • חזקת' ג' פנים ולילכם לרילכם מיום ליום ונחלקו בבפנים רבי יסמעאל ור"ע בפיעור חזקת בדם סנעל ובגמ' (דף לו) לאמר רב יסודם לאמר רב זו דברי רבי יסמעאל ור"ע אבל חכמים אומרים חזקת ג' פנים מיום ליום לאמר רב יסודם לאמר בעולל זו דברי רבי יסמעאל ור"ע אבל חכמים אומרים חזקת ג' פנים מיום ליום לאמר רב יסודם לאמר בעולל זו דברי חכמים ג' נדרות לעב"ג בליבא ג' פנים בליעות ולרב נתי ג' פנים מיום ליום ור"מ מי' דקל נערה דקל דעביר פירותיו מלמון חלבי נעלותי • וסרמב"ן בחידושין ביאר דברי ר"מ עיין עלין • ולדברי בעולל לאמר בעיבן בלא נדרות לא סוי חזקה דבא לא נדר לדברי רב דלאמר בעיבן ג' פנים וסרי סוא מחזיק ג' פנים סויא חזקה ולמי סלמון סזה אילו בעולל לא בא לנרות בנ' פנים וסכי קיי"ל ל"ם דקל נערה דקל דיוסרין בעוסה בעמים בפנים לבעולל בפנים ובחלה סויא חזקה דבא לבעולל בפנים ג' נדרות ולרב בה ג' פנים מיום ליום ור"מ מי' דקל נערה דקל דעביר פירותיו מלמון חלבי נעלותי • וסרמב"ן בחידושין מלמון חלבי נעלותי • ולדברי בעולל לאמר בעיבן ג' פנים אלא נדר לדברי רב דלאמר בעיבן ג' פנים סויא חזקה ולמי סלמון סזה אילו בעולל לא בא לנרות בנ' פנים וסכי קיי"ל ל"ם דקל נערה דקל דיוסרין בעוסה בעמים בפנים לבעולל בפנים ובחלה סויא חזקה דבא לבעולל בפנים ג' נדרות ולרב בה ג' פנים מיום ליום ור"מ מי' דקל נערה דקל דעביר פירותיו מלמון חלבי נעלותי • וסרמב"ן בחידושין מלמון חלבי נעלותי • ולדברי בעולל לאמר בעיבן ג' פנים וסרי סוא מחזיק